

A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény

Margitai József szerkesztő
névére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyilvántartásai és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod., Bécében
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.
«Altalanos Tudósító» hirdetői osz-
tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petitaóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Szt. István napján.

Zeng az ének és egekbe száll a hívők szolozsmája, egy érzés, egy áhitat tölti meg a magyarok lelkét, semmi sem zavarja e méltóságjeljes harmoniát, s e pillanatban távol áll tőlünk minden érdek- és osztályharc, hisz ennek az édes Hazának és mindnyájunk közös ünnepét Szt. István napját ünnepe-
peljük! Hálánk közös a nagy Mindenhatóhoz, a ki szolgálja Szt. István által kereszténnyé, nagygyá, dicsővé tette a magyart. Ő, aki azóta nemzeteket, világokat törölt el a föld színéről, bennünket, bár bűneink nagyok voltak, mindig megtartott kegyelmeiben.

Igen, mert ott volt a mi szószólónk Szt. István! Könyörögni nem szűnt meg értünk és jóságos békítő szelleme felettünk lengett. Szt. Jobbját közöttünk hagyta, hozzá zarándokoltunk, ha vész fenyegeti honunkat, hozzá sietünk békében is, miként az igazhívő muzulmán Mekka és kérjük, kapcsolja össze sziveinket, hogy azok egy érzéstől hevüljenek, a hazaszeretet és Isten-félelem érzésétől. Kérjük a szent Jobbot, irányítsa tetteinket, hogy csak olyasmil teshessünk, a mi édes Hazánk hasznára válik.

Vak, aki nem látja Isten-ujját Hazánk ezredéves multján keresztül. Vak, aki nem látja, hogy ezen ezredéves Haza Isten alkotása, a melyhez gyenge minden földi hatalom, hogy lerombolja. Nézzük csak végig történelmünk vérrel irt lapjait, látni fogjuk azt az irányított szellemet is, a mely mai napig vezérelt bennünket.

Vad tatárscordák pusztítottak végig a

hazán, szomszédaink folyton áskálódtak ellenünk, másfél századig hordtuk a török jármát, sokszor, nagyon sokszor hittek szomszédaink, hogy a magyar csak volt és már nem létezik a földön, és ime, aki semmiből teremthet száz világot, a hősök vérével áztatta földön utódokat támasztott, a kik tetteikkel is megmutatták nem egyszer, hogy a magyar él és virágzik az ő hazája.

Hiába áskálódtok hát ellenünk, ti porban letrengök, megvéd bennünket és hazánkat rágalmaitok ellen Szent István szelleme. Miként sok ellenséget megálazott már, úgy — titeket is utolér majd sujtó karja.

Szent István! Hozzád fohászokunk, légy szószólónk a mindenható nagy Istennél, könyörögj értünk és édes magyar Hazánkért; kérd meg a jó Istent, allázza és semmisítse meg ellencinket, rágalmazóinkat; egyesítse szívünket a hazaszeretet érzelmében, irányítsa akaratomkat, tetteinket, tegye nagygyá, boldoggá a magyar nemzetet! A te szellemed pedig lengjen felettünk, mint sugalmazó őrangyalunk, szent jobbod legyen egyetértésünk záloga. Szent István légy velünk!!!

Mi módon védekezik a gazda a takarmányhiány ellen?

II.

A takarmányszükség csökkentésének másik eszköze az, hogy összealt olyan takarmánynövényeket vetünk, melyekkel tavasszal korán megkezdhető a takarmányozás.

Ezen néhány sorban e növények termelését kívánom röviden gazdatársaim elé tárni, hogy ez által is módot nyújtsak arra, hogy a jövő év tavaszán se legyen kénytelen a gazda potom áron elkötyavetyélni — a máskülönbben talán beálló takarmányszükség miatt — állatállományát.

1. Biborhere. A biborhere nevét virágjának biborszínétől vette. Egy éves növény, mely nyár végén vagy ősz elején velve, a jövő tavaszon egy jó kaszálást ad s azután elhal. Termése kisebb mint a luczernéé vagy a löheréé, tápértéke is csekélyebb; gyorsan elfásul, az állatok sem eszik olyan szívesen, mert szára, levelezete szőrözött. A felsorolt okokból sem a luczernával, sem a löherével nem állja ki a versenyt, de rövid tenyészideje folytán különösen alkalmas arra, hogy mint közbeszurt növény termeltessek. A talaj iránt e növény nem támaszt nagy igényeket, nem válogatós, homokon agyagon egyaránt diszlik. Tőzeges, nedves természetű talajra nem való, legjobban megterem a tevékeny vályogon.

A biborherét mindig csak augusztusban szeptemberben és soha sem tavasszal kell vetni, mert a tavasi vetés legfőljebb legelőt ad, kaszálást nem. A biborhere alá a gabona tarlót csak egyszer és csak sekélyen szántják meg. E növény igénytelenségét mutatja, hogy ily művelés daczára is ad kielégítő termést. Azonban, ha csak lehetséges, kétszer szántunk alája. Vetőmag-szükséglet katasztrális holdanként: a szőrtvetésnél 15—20 kgr., sorosnál 12—17 kgr. A biborhere akkor kaszálendő, ha teljes virágzásban van. Kaszálás ideje rendszerint

TÁRCZA.

Töredék.

Le Bois.

Együtt sétálnak föl és alá
Az ifju és a szép lány,
Az ifju hallgat és a lányka
Mélázik szólni nem kíván.

Közben a lányka néha-néha
Az ifjura fel-feltekint;
Ez fonja, szövi gondolatit,
És arca vált majd ezer színt.

Mint a hívő az oltár előtt:
Csak némán sóhajt és remeg;
Mert hogy is ne, hisz a kit szeret,
Mellette van a szép gyermek.

Föl s alá járnak némán, szótlan,
S az óra út már válni ke!

»Holnap, holnap!« mondja az ifju,
S a lány »igen«-t int fejével.

Röpke levelek.

Franziából írta: **Mendés Catule.**

I.

Nevet a siron.

A kis temetőben, melynek sirhantjait fehérrózsák ékítik és verőfényes napsugár aranyozza meg, láttam egy fiatal leányt ott a temető közepén emelkedő templom mellett fekvő gondosan ápoltt sirhantnál.

Óh, milyen ifju volt, ez a lányka! Alig lehetett tizenhét éves, talán annyi sem volt még. Ott ült a sirhant mellett egy kőpadon és nevetett, hangosan nevetett . . .

Nem lehet bájosabbat képzelni, mint ezt a kedves, gyöngéd gyermeket arany szőke hajával, ártatlan hűséges stárgázó két szemekkel és kisdud cseresnyi-ajkakkal.

De a mennyire elbájt az alak »annyira bosszantott, hogy a kicsibe nevetgél.

Nem illik e helyen hol a holtak nyugosznak, vidámságot s örömet mutatni.

Sokáig elnéztem méltatlankodva, és magyarázatot kerestem magaviseleléhez. Hiába töprengtem rajta, nem tudtam megfejtését találni a rejtélynek, az emberi lélek e kifürkészhetetlen megnyilatkozásának.

Elvégre is nem tudtam megállni, hogy hozzá ne közeledjem.

— Kisasszony, ön nevet itten . . . Bizonyosan nem ismerte a halottat, kit ez a sűrű takar.

— Én nem ismertem volna? nevetett megindító gyöngödséggel. Hiszen barátom jegyesem, vőlegényem volt. Nem volt más boldogságom, mint az övé, más örömem az övé, és a mikor meghalt, azt hittem, hogy legalább könyörületből el fognak temetni vele, egy sírba.

— És ön mégis nevet! vettem oda némi szánalommal.

— Ah! sóhajtott fel. Nevetek, igen, mert minden gondolatom, minden érzésem emlékének van szentelve. A mikor még élt, az volt az egyedüli öröme, ha engem vidámnak látott, ha nevetni hallott. És ha most a sírjánál sírnék, ez őt bizonyosan szomorítaná inkább nevetek . . . és ő látja és hallja azt ott fenn és tudja, hogy még, mindig szeretem és szeretni fogom utolsó leheletemig . . .

április vége, vagy május első fele. Terméshozama 20—25 q. kat. holdanként.

2. Szőszös bükkönykeverék. E keverék 40% rozsból, 60% szőszös bükkönyből áll, mely keverékből 100—120 kg. vetendő kat. holdanként. A hol nagyobb területet kell vetni, ott ajánlatos több részletben eszközzölni azt, mert ha tavasszal nagyobb mennyiség áll rendelkezésre, mint a mennyit 7—10 nap alatt feleletni képes a gazda, úgy a rozs, mint a szőszös bükköny megfásul s az állatok nem szívesen eszik. A vetés szeptember hó közepén eszközözendő. E keverék a talajban nem igen válogatós; a könnyű homoktalajokon, a melyen a közönséges bükköny már egyáltalában nem sikerül, egész jól diszlik. Ápolásban e keverék nem részesül, habár fellazult talajon a tavaszi hengerezés jó hatással van. Tavasszal igen korán kaszálható s igen nagy tömeg zöldtakarmányt szolgáltat.

3. Takarmányrozs. Minden gazdaságnak, de különösen a melyekben tehenészet van, érdekesen áll, hogy tavasszal majd minél korábban legyen zöldtakarmánya; ezen célból, — különösen most, mikor takarmány-szükséggel küzd a gazda — a takarmányrozs kiváló figyelmet érdemel, mert az korábban kaszálható, mint bármely más takarmánynövény. Szokták a rozst tisztán is, de igen melegen ajánlom gazdatársaimnak öszibükkönyvel, vagy ösziborsóval keverten termelni, mely keverék összel a legkésőbb, tavasszal pedig a legkorábban kaszálható zöldtakarmányt adja. E keverék már április hó 20-á körül kaszálható.

Vetés ideje augusztus hó 15-e, ha az időjárás kedvező, e vetés után október-november hónapban kaszálhatunk; a szeptember 1—15-ig végzett vetés a következő tavasszal a legkorábbi kaszálást adja. Vetőmag mennyiség kat. holdanként a borsó vagy bükköny egyenlő arányú keverésével 100—120 liter. Kaszálásához akkor fogunk, ha a rozs hasasodni kezd, ha tovább halasztjuk a vágást, úgy a rozs megkeményedik s értékét veszíti, mert az állatok nem eszik meg szívesen.

4. A keszthelyi keverék őszi roz- és

repczekeverékből áll; előnye, hogy nemcsak a jövő, hanem már ez évben is szolgáltat zöldtakarmányt. Minthogy a keverék őszi rozs és repceből áll, ennélfogva csakis jó minőségű közép kötött televényes talajon érhetünk vele el sikert, a hol a káposztarepce buján fejlődhetik. Megfelelő talajon bármely vidéken termesztendő, mivel a téli fagyokat mindkét növény kibírja. A talajt a repce kívánalmához mérten esetleg többszöri logasolással és hengerezéssel egészen porhanyóvá kell tenni, különben sikert elérni nem lehet. Vetni e keveréket aug. 20-ika körül kell oly módon, hogy a vetőszántásra kézzel elszórunk 50 kgr. őszi rozst, ezt befogaszoljuk, majd hengert járattva utána sekély mélységre, sorvetőgéppel elvetünk 10 kg. őszi káposztarepcezt 20-30 cm. sortávolságra.

Kedvező eljárás mellett e keveréket már október hónapban kaszáltni lehet, mikor is 15—20 cm. magasságot el ér.

E keverék terméshozama kat. holdanként 60—70 q. A nyert takarmány igen jó minőségű s az állatok szívesen fogyasztják, miért zöldtakarmány etetés kinyújtására előnyösen alkalmazható.

SZENTEH DEZSŐ.
gazdasági szaktanár.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A király születésnapját a szokásos kegyelettel ünnepelték meg ez évben is Csáktornyai. A hivatalok és középületek fel voltak lobbogóva s 8 órakor a Ferenc József laktanya udvarán tábori mise, és 9 órakor a róm. katolikus templomban ünnepi mise volt. A tábori misén, melyet Pestalics Fábán csáktornyai zárda főnök mondott, a katonaságon kívül részt vettek a polgári hatóságok és testületek küldöttségei is. Mise után diszmenet volt. A 9 órai ünnepi misét Laudor pater celebrálta szegédlettel, s jelen voltak rajta a polgári hatóságok és testületek. Déli 1 órakor a katonai tisztikar ünnepi ebédet

adott melyre a polgárság közül is hivatalosak voltak korlátozott számban. — A csáktornyai izr. hitközség a király iránti hódolatát istentisztelet keretében rótta le, melyen Katz Lipót főkantór a királyzsolnárt recitálta el, Schwarz J. főrabbi pedig ünnepi imába emlékezett meg a király lündöklő fejedelmi erényeiről.

— **Királyi kitüntetés.** Dreger Ferenc csáktornyai uhlanus kapitány ez évben töltötte be 25 éves katonai szolgálatát, mely alkalomból a király a szolgálati érdemmel tüntette ki. A szolgálati érdem lovag Pruzsinsky adta át a kitüntetésnek a 18-iki tábori mise után a legénységhez intézett szép beszéd kíséretében. A beszéd, mely német nyelven volt mondva, Fodróczy hadnagy fordította le horvát nyelvre. A király születés napja alkalmából az ezred két legjobb magaviseletű közlegényét 25—25 koronával jutalmazták, az ünnepély végeztével.

— **A vármegyeházából.** A folyó évi szeptember hó 12-én tartandó lörvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésre az 1905. évi megyei költségvetés megállapítása tárgyában tennő véleményes jelentés elkészítése végett az állandó választmány ülése az 1886. évi XXI. t.-cz. 17. §-a értelmében folyó évi augusztus hó 27-én, ugyan a fent kitett közgyűlésen felveendő egyéb törvényhatósági ügyek közgyűlési tárgyalásának előkészítése végett pedig az állandó választmányi ülés f. évi szeptember hó 2-án, mindenkor délelőtt 9 órakor Zalacsgerzegen a vármegyeház gyűléstermében fog megtartani.

— **Eljegyzések.** Frének János szekszárdi magánzó eljegyezte Matusidesz Anna csáktornyai dívatárusnőt. — Hirschmann Henrik csáktornyai lakos magánhivatalnok eljegyezte Leicht Ignác károlyvárosi kereskedő kedves leányát Rózsikát.

— **Kinevezés.** A vall. és közoktatásügyi m. kir. miniszter Pozsgay István örségi tanítót a szegvári áll. el. iskolához tanítónak nevezte ki. — A m. kir. államvasutak igazgatósága Pálincás Lajos IV. hegykerületi áll. tanítót a vinkovcei vasuti iskolához és Rodig István kisszabadkai községi tanítót a a bródi vasuti iskolához nevezte ki tanítónak.

— **A vizi rigó védelme.** A vizi rigóra (Cinclus aquaticus) vonatkozólag megejtett gyomorvizsgálatok után kétségtelenül megállapították, hogy a hasznos állatok közé tartozik, azért a földművelésügyi miniszter ennek az állatnak védelmét az 1894. évi XI. 57. és 58. §-ai alapján elrendelte.

— **Ki akar egyéves önkéntes lenni?** Bizonyára van olvasónk között akárhány fiatalember, ki annak idején tanulmányait félbehagyta s így a 3 éves terhes katonai szolgálatnak néz elébe. Debreczenben már évtizedek óta sikeresen működik az országszerte kitűnő birnévnek örvendő Lichtblau Albert-féle miniszterileg engedélyezett katonai előkészítő tanfolyam, melyben mindazon ifjak, kik a megkívánt iskolákat nem végezték, előkészültségükre és foglalkozásukra való tekintet nélkül megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. A ki 1883-ban született, már elkészült Születési év közlendő. Prospectust bárkinek készséggel küld Lichtblau Albert intézeti igazgató Debreczen

— **A fürdés áldozata.** A szabadban fürdés az idei nyáron nagyon sok áldozatot követelt magának Muraközben. Alig van hét, hogy egy-egy Murába vagy Drávába fullás ne lenne. Scsavnicvár Ignácznak 7 éves István nevű fia és ennek az áldozata lett f. hó 11-én. Ugyanis folyó hó 11-én délután

II.

Édes bánat.

Négy éve mult, hogy ő eltávozott. Mindenki azt hitte, hogy valahol veszedelem érte, mert szerették egymást de nagyon.

És amikor Armand egyedül elhagyatottan maradt, egy pillanatra sem szűnt meg a távol levő Leonie-ra gondolni.

Hiába felsérelték rája mosolyukat, könyveiket a többi asszonyok: semmi sem volt képes szívét az emléktől elidegeníteni.

Az eltűnt Leonie oly szép, oly elragadóan bájos volt. Annyi ártatlan örömet osztottak egymással, mint szerelmesek. Azok a felejthetetlen kedves órák nem térnek többé vissza.

Armand megtört a veszesség sulya alatt, elkiseredetten, önmagával meghasonlásban, virasztástól vörösré dagadt szemekkel vonszolta magával az életet, nem az élethez való ragaszkodásból, hanem pusztán azért, hogy emlékeinek élhessen. Semmiben, se embereken, se élvezetekben nem találta többé örömet.

Kevés számu barátja, kiket házánál fogadott, ott hol minden tárgy Leonie emléket hirdette, vajmi gyakran egy szekrény fiókja fölé hajolva találta, amint elsárgult leveleken, elszáradt virágokomfagkult szalagokon, és egy arcképen elmerengett, könyveivel s csókjaival áztatva az elvesztett szerelem hegyetlenül drága emlékeit.

Érezte mindenki, hogy kevesen szenvednek oly nagyon itt a földön, mint Armand kinek

kétségbeesésére nem volt gyógyszer ezen a világon. —

Az a szegény, elárvult emberi szív, mennyi tengerenyi bánatot képes az elviselni!

De ime egy napon hire járt, hogy Leonie életben van, hogy visszatér, hogy Armand viszont fogja őt látni.

Örömtelt szívvel hozták meg neki, a vigasztalhatatlannak, a jó hirt. Ime Armand, megvan a teljes vigasz, nincs többé bánatod.

Csodálatos, mintha csak eszméletét veszítette volna. Nem tudott szólni, pir futotta el bánattelt arcát; ötlött-hatolt, szemei lázas tüzben égtek, egész valója megrendült, mintha a paradicsom kapuja nyílt volna meg előtte.

Egyszerre csak homlokára üt, hogy barátja komolyan attól kezdett tartani, ez az ember megörlött a nagy örömtől.

Ekkor azonban hideg veríték lepte el arcát és révetek, — borzalmas tekintettel meredezett maga elé.

Majd mélabus mosoly derengett ajka körül: rátekinthet hosszasan s merően a szekrényre, a száraz ibolyákra, a fakövelekre, a gyönyörű arcképre.

Hiába ostromolták kérdésekkel, egy hangos szavát sem tudták kivenni.

— Megörlött! suttojják körülötte.

— Barátim! szólal meg végül, kísértetiesen sápadt fejtől jobb karjára nyugtatva; barátim, azt hiszem, igen azt hiszem jobb volna, ha tovább sirathatnám . . .

2 óra tájban Scsavnicvár Ignác végfalvai lakos két kis fiát legelőre küldte marhákat őrizni a Muricza patakocska mellé, hol ezen időben már a faluból több gyermek legeltetett. A mint a Scsavnicvár gyermekek a legelőre értek, azonnal fürdeni kezdtek a többi gyermekekkel, mikor is Bukovecz Ferencz (10 éves), azt mondotta a 7 éves Istvánnak, hogy »nem mersz ugye leugrani ugy mint én«, s erre a magas partról a patakba dobta magát. István gyermek egy ideig habozott, de azután mégis Bukovecz után dobta magát. A míg azonban Bukovecz sikeresen partra uszott. Scsavnicvár Istvánt elkapták az ár, bukdacsolni kezdett s rövid idő alatt fürdő társai szeme láttára, kik rajta segíteni nem tudtak, teljesen alámerült. A szerencsétlenségről értesített szülők nyomban keresték meg a holtestet, de csak 13-án találták meg, midőn a víz felvetette.

— **Esküvő.** Veisz Ignác pécsi kereskedő f. hó 14-én tartotta esküvőjét Majer Gizella kisasszonnyal Csáktornyan.

— **Az orrvadászati korlátozása** és a vadak tilalmi időben való elejtésének lehető korlátozása csejzából f. évi július hó 26-án kiadott rendeletével a m. kir. belügyminiszter elrendelte, hogy az elejtett vadak adásvétele és szállítása Zalavármegye egész területén csupán azok jogos szerzését bizonyító igazolványok felmutatása mellett történhessenek. Igazolványul szolgálnak: Az eladóra vagy szállítóra nézve azon vadászati terület tulajdonosának, vagy bérlőjének vagy ezek megbízottjának az illetékes községi elöljáróság által álltamozandó bizonyítványa, a kítől a vad szerezetett. A bizonyítványon, vagy szállító levélen megjelölendő a vad faja, neme és mennyisége. Ezen rendelet megszegésre 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik.

— **Feltartoztatott kivándorlók.** Mióta az új kivándorlási törvény életbe lépett, mindennapi dologgá vált, hogy az Amerikába igyekvők rendőrség által fel lesznek tartoztatva, mert nincsenek utlevéllel ellátva. A szombathelyi rendőrség a minap ismét egész csoport kivándorlót tartoztatott fel és azokat kik az előírt utlevéllel ellátva nem voltak, visszakísértette lakhelyükre. Ezen kivándorlók ha egyszerre tizen utaznak, a vasútn feláru menetjeggyel utazhatnak Fiuméig, honnét két hetenkint indulnak a kormány felügyelete alatt álló hajók New-Yorkba. Ezen hajókon kényelmes, tiszta ellátásban részesülnek a kivándorlók. Az ezen hajókra szülő hajógyegek a kormányhatóságilag megerősített kivándorlási meghatalmazottaknak válhatnak. Vas és Zalamegye területén Orbán Ignác Szentgotthárdon a kivándorlási meghatalmazott, ki hozzá fordulónak minden további felvilágosítást megad. Megjegyzendő, hogy a meghatalmazottaknak tilva van a hajójegy kiadásáért vagy felvilágosítás nyújtásáért díjat követelni. A legközelebbi hajó szeptember 1-én indul a menetjegy ára ellátással együtt 120 korona.

— **A mértékek ellenőrzése.** A belügyminiszter erőlyes hangu rendeletet intézett az összes rendőrhatalóságokhoz, a melyben szemükre lobbantja, hogy a mértékek ellenőrzése még mindig nagyon lanya, mert dacára, hogy 30 éves törvény ítézkedik a a mértékek használatáról, még igen sok helyütt patrikális módon a régi mérték (itce, röl, véka) divik a kereskedelmi forgalomban. A miniszter elrendeli, hogy minden hibás, vagy hitelesítetlen mértéket kobozzon el a hatóság és szigoruan büntesse meg annak

használóit. Érdekes, hogy a rendelet szerint a fakereskedők, kik a fát 4. 2. vagy 1 méternyi rakásokban árusítják, a rakások méreteit egy táblázatban kötelesek összefoglalni és minden faeladási helyen büntetés terhe alatt kifüggeszteni. — Kéznel tartandó továbbá egy két méteres mérő rúd, hogy a vevő a méreteket megmérhesse, ezen felül minden rakáson fel legyen jegyezve, látható módon, a köbtartalomnak megfelelő számjegy is. — A ki hitelesítetlen mértéket tart, hogy az élelmiczikket, fát stb. kevesebb súlyban adja el, az 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Most már csak szigorú ellenőrzésre van szükség.

— **Pályázat ösztöndíjra.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága a Gyalóky Rozália féle ösztöndíjra pályázatot irt ki. Ezen évi 1000 koronás ösztöndíjra pályázók folyamodványukat, vagyoni állapotukról kiállított hatósági bizonyítványval, keresztelező levéllel és az 19013/4. évről szóló bizonyítványval felszerelve, Zalavármegye törvényhatóságához czimezve, legkésőbb folyó évi november 15-ig Zalavármegye alispánjához nyújthatják be. Ezen ösztöndíjért csak zalavármegyei születésű, magyar nemzetiségű róm. kath. vallású, szegénysorsu, kiváló jó magaviseletű és jó előmenetelű, Magyarország bármely gimnáziumának növendéke pályázhatik s a törvényhatósági bizottság az ösztöndíjat a legjobb bizonyítványokkal bíró és legszegényebb pályázó részére adományozza, a ki azt gimnáziumi tanulmányainak befejeztéig élvezheti, ha az adományozás feltételeit megtartja.

— **Szomoru adatok.** Vármegyénk közgazgatási bizottságának folyó hó 9-iki gyűlésében az ideitermésre vonatkozólag bemutatott termés becslés adatai ezerint bizony az ideit év jóval hátra marad a mult évitől. Ugyanis: Buzával 1904. évben bevettelt 94.313 kat. hold; termelt holdanként 5.78 mm. 1903. évben termelt 657.928 mm.; az ideit termés t hát 112.628 m.-mázsával kevesebb, Rózsával bevettelt 85.207 kat. hold; termelt holdanként 5.52 mm., összesen 470.600 mm. 1903. évben termelt 646.396 mm.; az ideit termés 65.796 m.-mázsával kevesebb Árpával bevettelt 33.367 kat. hold; termelt holdanként 5.57 mm., összesen 186.000 mm. 1903. évi termés 254.383 mm.; különbség 68.383 métermázsá. Zabbal bevettelt 24.034 kat. hold, termelt holdanként 5.84 mm.; összesen 140.400 m.-mázsá. 1903. évi termés 175.244 mm.; különbség 34.844 métermázsá. Vagyis vármegyénkben ez idén hozzávetőleg 300.000 mm. gabonával kevesebb termelt, mint a mult évben, mely mennyiség a jelenlegi árak mellett circa 4 millió 700.000 K értéket képvisel. Legsajnosabb azon körülmény, hogy különösen a kisgazdáknak van ezidén a legrosszabb termésük, mely 3—5 mm.-ra tehető holdankénti átlagban. Ezen gyenge termés közgazdasági kihatását súlyosítja azon körülmény, hogy vármegyénk nagyobb részében oly nagy jelentőségű tengeri ez idén csak fele termést fog adni, vegyis circa 200.000 m.-mázsával kevesebbet, mint normális viszonyok közt; hogy a burgonya, répafelek, a bab és borsó, a káposztafelek és kerti vetemények is igen silány eredményt ígérnek.

— **A helybeli ipartanodai bizottság f.** hó 13-iki gyűlésén elnökének Prusztz Alajos bizottsági tagot választotta meg.

— **Díjkezdvezmény a kormány szállításra.** A földművelésügyi miniszter ur 6 Excellenciájára a folyó évi július hó 23-án kelt 50659 sz. rendeletében intézkedett, hogy az ország

határától legalább 50 kilométerre fekvő magyarszági vasúti állomásokra szállítandó állattenyésztéssel foglalkozó gazda részére, illetve mezőgazdasági célokra rendelt s az illető rendeltetési állomáson tényleg leadandó és onnan tengelyen elfuvaraztatandó oly teljes kocsiakománnyu széna-, szalma- és szecska földmennyek után, melyeknél a fentjelzett rendeltetés, a rendeltetési helyekvése szerint illetékes vármegyei, illetve vidéki gazdasági egyesület, avagy az országos magyar gazdasági egyesület, avagy a magyar mezőgazdák szövetekezete által kiállított s a földadás alkalmával a szállítmány fuvarleveléhez melléklendő igazolvánnyal bizonyítottatik a magyar kir. államvasutak vonalán ideiglenes jelegű nagymérvű díjkezdvezmény mellett szállítanak. A kedvezmény elnyerésének módozatairól a magyar gazdasági egyesületek, titkári hivatalai adnak bővebb felvilágosítást.

— **Egy kis fiu szerencsétlensége.** Orbán Benedek szántói lakos negyedfél éves fia a konyhában feldöntötte a levest s leforrázta magát. A szerencsétlen fiucska iszonyu kinlódás után kedden meghalt.

I R O D A L O M.

— **Az első obstructió** épen a parlamentarizmus hazájában, Angliában lépett fel 1830-ban, a hol IV. Vilmos trónialépése után a választási reform idézte elő. Addig is volt már mozgalom, de annak célja mindig kívül esett a fennálló alkotmányterén. A francia forradalomban is megtörtént a szavazó jog kiterjesztése, de ott nem a parlamentnél volt a hatalom, hanem az annak parancsoló népnél. Itt ellenben a történetben először felismeri a nép, hogy törvényes érvényesülésének legbiztosabb módja, ha képviselőt nyer a törvényhozásban. Wellington herczeg kijelentette, hogy minden erővel ellene szagul a törvény megváltoztatásának. A nép igazolttsága annyira ment hogy a watterlooi győző palotájában sem volt biztonságban s a király nemskóra Gray György gróftot vojt kénytelen megbizni kabinetalakítással. Russel lord mint belügyminiszter dolgozta ki a reformjavaslatot, mely szerint London 8, a többi város 34, a grófságok 55 kerülettel gyarapodának. A reform a tulsulyt a polgarság kezébe adja. A tory-párt a vitának meghosszabbítását vette igénybe.

Ez volt az angol parlamentbe az első nagy obstructió és a későbbi mind ennek mintájára ment végbe. A közvélemény erősen nyilatkozott az obstructió ellen és nem engedte meg a miniszteriumnak a hátrálást. Az ellenzék ereje meg is tört és harmadik olvasásban elfogadták a reform-billt.

Erről az első obstructióról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 203-dik füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetekint iskapható 60 fillérével. Megjelen mindenhéten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18 sz.) s minden hazai könyvkereskedés jután, havi részletfizetésre is.

Felölte szerkesztő:

M A R G I T A I J Ö Z S E F.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa.l računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

MEDJIMURJE

Sv. Štefan kralj.

Opet je došiel dan našega narodnoga svetka. Čela Magjarska se je opet vu svečanu odeću oblekla i jezero i jezero ustah pošila molitvu denes vu nebesa, odkud sveti Štefan gleda doli na nas, te blagoslivlje svoj mili orsag.

On je zvrhu nas, bojali se nemoramo. On moli tam gori za nas, dakle ne ga pogibelji. On, koga je Bog zebrao, da na ovoj zemlji jednu kršćansku Magjarsku državu utemelji, sigurno bude posluhnuo Bog njega, da naj i na dalje gori drži ovu domovinu, ovoga naroda. Im to vidimo već čez devetstoljet, da je Božja milošća držala vnoigkrat ovaj narod od propasti.

Jeli to nije bila čudnovatost Božja, da su silne mongolske i tatarske divje vojske ne uništile taj narod? Kak skakavice plodnu zemlju tak su priljepili Magjarsku mongoli i tatari. Pa kada su tatari olišli, Magjarska se je opet stala.

Došli su turki. Sa silom su navalili na magjare. Vitežtvo i božja pomoć je turske vnoig ljet dalko držalo od orsaga, ali nazadnje od vnoig zgubitka krvi je i taj narod oslavel, turki su stopetdeset ljet vladali zvrhu njega. Ali Bog nije hotel, da se zgubi ovaj narod, samo ga je naprobu del, i kada se je već dosta vidlo i Bogu, onda je oslobodio Magjarsku od turkov.

Ni, Bog neče, da Magjarska propadne! Onaj Bog, koj je dal magjarom jednoga svetoga kralja, te nje je pod svoje krilo obrnuo, da kakti kršćeniki budu obramba čez sto i sto ljet kršćanstva, onaj Bog sigurno je, da bude i duže obdržal Magjarsku. Zabadav kričite vi puntari ljudi, zabadav je vas svaki trud: vaše delo je bez uspjeha vi budete poginuli, a Magjarska bude ostala! Ostala bude, jer to Bog hoće i kaj Bog hoće, jeli more kaj proti onom čovek. Zaislo moremo reći sa rećmi sv. Štefana. «Ako Bog sa nami, gdo more biti proti nam?!»

Sveti Štefan! Molimo tebe, da prosiš Svemogućega Boga, naj izvisi Magjarsku i naj ponizi njezine nepriatelje. Naj bude ove domovine svaki sin zadovoljen, miren, i pobožen, sve narodnosti naj se ljubiju kak braća. Ti, koji si sa božjom pomoćjom utemeljil na ovoj zemlji kršćansku Magjarsku, neostavi ti svojega puka i moli se za nas pri Bogu.

Krmu najte prodati!

Ovoga ljeta je krma još hujši plod dala kak žito. Svu jakost si moramo uapeti, da bez velikih kvarov preživimo ovo ljet. Sa strogim šparanjem i sa velikom skrblijivostjom moramo gospodariti, da nam slabi plod zvun léttnoga hasna i imetka se netiče.

Čujemo iz više mestah, da gazdi zbog malo krme prodaju marvu. Nesrečno delo je to, kaj učinili je nikak nē potrebno.

Znamo, da je poljodelski ministar već do sada sve učinil, da se pomenkanje krme ležeše nadomesti. Dopustil, da vu svih orsačkih i vu drugih šumah se listje slobodno zubači. Dopustil je košenje trave po lešah i da se marva slobodno paseju vu svih šumah, gde ako bi se i jedno leto pasla marva, sa tēm nebi nikakov kvar bil načinjen. To mogućim dēne, da vu najveći strani orsaga, gde je samo šuma, si gazdi moreju pomoći a oni gazdi, koji nestanujuju morebiti blizu šume, moreju na zdržanje dati marvu na ona mesta, gde su je šume. Tak onda akoprēm težko i sa nevoljom, ali ipak budemo si mogli marvu zadržati. Dakle najte prodati marvu! Ako za fal hoćuju, onda je nē vrđno prodati, jer bormeš onda bude takaj drago, kada budemo mi hoteli nazad kupiti. Sigurno je, da budu se marviuske cēne i vu budućim dobro držale, pa i poveksale se budu. Koj anda sada prodaju marvu, tak zgubi potlašnjega hasna.

Osobito pak na to moramo paziti, da neprodamo krmu. Dēnes dobio cēnu ima krma. Pa ju i jako išćuju. Vu susednih orsagih je za nju još huje, kak pri nas. Nēje dakle čudo, ako kupci hodiju po orsagu i dobre cēne obećaju za svakofornu krme.

Ali gazdi i na to moraju računati. kak bude zutra. Ako gdo krmu proda, tak niti marhu ne bude mogel držati. Pa i stem jednako grešuju proti drugim gazdom vu okolic. Jer med ovimi takaj njih bude dosta, kojim ne bude dosta krme do potulelja, dakle kupi od onoga, kojemu je Bog previše dal.

Nego, — kak da bićuli protivne reći — lahko je tak govoriti, ali gazdi pak su potrebni penezi, tam zeme gde mu ponudjaju više. Zakaj bi preputil dobru priliku. Za iz drago prodane krme dobiti penez, bude jako dragi penez, jer ako bi gdo sa posudjenimi penezi gorizdržal svoju marvu bude mu bolje, kak pak da bi kletu si dragu marvu moral znović kupiti — takajše za posudjene peneze.

Svakomu skrblijivomu gazdi, to mora biti ovog leta pred očima, da *krmu najte prodati!* Pa još straniti moramo svaku stvar kaj je za krmu. Tuška, poseje, slamu, kuruzinje. Na sečku rezano sa malo posejah, šrotom i sa vodom zmešano bude i slama i kuruzinje dobro vu zimi. Spameten gazda bude još i strnišće zasejal ljetos sa kakvim mohorom ili sa drugom, da bude tak na protulelje zagod krmu imel.

Ali ne je tu spametnomu čoveku vnoig govora treba. Glavno delo je, da letos na vuzkoma, skrbljivo moramo živeti, da marvu i krmu prodali nesmemo, to je čista svetlo. Svaki čovek naj ima skrb na to da se premoć čez nevoljah, koje je suša bila zrokuvala.

Izjava.

Nesretnomu noćnomu leptiru, Rodnjaku iz Legrada, koj u „Naših Pravicah“ se žuri na pomoć Magdićevu i na pomoć žalostnomu „Medjimurskomu Hrvatu“ nisam dužan sa odgovorom. No, da on nebi mislil, da budem ja takaj potreboval pomoć, kak vu njem žalostni «Medjimurski Hrvat» već mu i sada izjavim, da kak bude mesto vu ovim listu dopustilo, budem mu dal odgovora.

Tuliko mu još izjavim za danas, da, ja njega nigdar nebudem sledil, te na mesto, da branim ono, kaj sam jedenkrat izrekel, navalim na osobu kojih istinah protivnika. — Takovog zamazanog obraza i značaja još neimam.

A to, da jeli je pero prilično u moje ruke, to suditi nespada na takove noćne, male leptire, kak je i Rodnjak iz Legrada.

Obećam mu i to, da sve laži, koje on i Magdićeva kompanija na nas meče i sa kojimi bi rad medjimurskoga puka nahranil, budemo vu naših novinah odkrili. Seguren more biti, da medjimurski puk ne bude sledil takove žalostne viteze, kak je Magdić i njegova čela kompanija. Mi dobro znamo, da medjimurski puk ima više pameti, kak oni siromaki vu Zagorju, koji su ga lani bili poslušali. *Sigurno to je lani bilo, kada je Magdić još jezere dobavljal iz Amerike, i od kojih nije dal računa, kak to „Hrvatska Zastava“ zagrebački list vu broju od 11. augusta piše od njega.*

Čitlč Ivlč

Politika vu stranjskih zemljah.

Tabor vu Ažiji Rusi su opet preobladani bili i to za sada na morju. Japanska mornarija je ruse tvrdo nabuhala, dvē ruske paroladje vtunula više tuliko spotrla, da ove nebudu moguće na duže se harcovati. Vu tēm harcu je opal i sam ruski marinarski zapovednik Withölt admiral. Rusi su zvun toga vnoig ljudi zgubili, koji su se stranom potopili stranom vu ruke japanov opali.

Na suhim japani čvrsto gledaju kcoj, da Porth-Artsura čim prije prevzemeju. Već su na zadnjoj staciji i vu svakoj vuri čekati moremo, kaj donese glas, da su Porth-Artsura japanci prevzeli.

Pri Liaojangu je mir. Japanci znam čekaju, da predi Port-Arthura prevzemeju, pak onda se pobijeju sa Korupatkinom, ruskim vodjom.

Englezi u Tibetu. Dalajska lama tojest vladar Tibeta i glavni pop tibetske vere je skočil iz svojega glavnoga grada Lhassa i samo svojega pečata je ostavil. Yonghusband oberster je sa svojom pratnjom osvojil Lhassa varaša. Sada je pogodba pomirenja med englezi i tibetanci još nê sklopljena

Kaj je novoga?

Biharvârmegjija pred gladom.

Žalostni glasi dohadaju iz Biharvârmegjije. Velika suša i vrućina dole je požela gospodarom njihovo ufanje u svakoj okolici, na tuliko, da varmegjije u više kotarov svikak gladovati morali budu. Od Nagyvárada do Vaskóha je polje milota bila gledati u naravskoj ljepoti. Sad sa plačom gleda na nikaj spravljene okolice Gde je do sada zelena trava, izvrstna kuruza, repa, krumpir raslo, sad žuta zgoreta je zemlja, od življenja nit spomenka nema. Kraj željeznice veliki pašnici na pustinju se obrnuli jesu. Marvu nit ni moći videti, a čoveka još menje. Med mušničnatnim siljem naj preštimatešijim je grah, kojega takaj nema. Osim toga još se njim grozi pomenkanje krme. Za fal cenu morali budu prodati svoje vole, konje, nego kak budu mogli na novo si nje spravili, to je veliko pitanje. Nagyvaradinska financdirekcija je već dobila izvestje od Lukács ministra, da kod zadnje rate porciji, spomiluvanjem naj bude prama glada trpećem puku.

Naj višešu hiža.

Iz Newjorka telegrafiraju: Sad su počeli jednu hizu zidati, koja dvadeset šest kondinacijah bude visoka. Hiže visina je 117 metrov.

Austrlanski šploni u Tallanskom orsagu.

Poljeg Verone taliansko žandarstvo tri mužkarce prijel je zbog špionstva, ali su je drugi dan slobodno pustili, jerbo se videlo iz žnjih, da su iz Ulma ne dužni turisti. Sad pako javiju iz Venecije, da je višeše poglavarstvo ustanovilo bilo, da prijeti doista austrijanski oficiri bili jesu.

Iz štražameštra razbojni krvoločnik.

Iz Asch zvanoga nemškoga varaša jeden brzovjav javi, da jeden Sramm zvani štražamešter vu Krottendorf saskom mestu juliuša 18. vdrl je vu občinsku hižu, gde peneznika sa sekirom je bil vmoril pak iz kase 5 jezer korun je pokral. Razbojni krvoločnik je zatim pobegel. Od onoga vremena su vu susedskoj šumi skrivačka, gde ove dane jednoga Süss zvanoga vlastelina je napadnul i od njega sve peneze vzeml bil. Žandarstvo celo zganjanje drži proti Sraammu, kojega još do sada nije moglo vloviti.

Zaljubljeni oberšter.

Iz Pariza javiju, da Wilson 70 ljet star amerikanski oberšter na vulici napad načinil je proti Mürmann Charlotte učiteljici, koja ni mu hotela žena biti. Navučiteljica samo neka malo je ranjena postala. Poslje načinjene napade officer sam sebe strelil i vumirajućega odpeljali su ga vu špital.

Erzsébet nadherceglce dčete.

Iz Rózsahegy mesta telegrafiraju, da Seefried grofici ove dane vu zorju ob tretjoj vuri se naj sinek narodil. Novo rodjeni je kralju naj noviši prevnuk.

Naš kralj i Edvard kralj.

Iz Marienbada javiju, da ondašni purgarski mešter službeno javljenje dobil je da Edvard anglezki kralj i Ferencz József kralj na koncu augustuša tamo se budu sastali.

Na pepel zgorete občine.

Iz Esztergoma telegrafiraju: Veliki ogenj je bil ove dane vu Madar zvanog veliki občini. Ogenj se okolo poldneva bil započel i do polnoći je trpel. Čela občina je povsema unišćena na tuliko, da samo sedem hiž ostalo je. Stanovnici pod vedrim nebom stanuju. Susedskih selah stanovnici hranu nosiju siromakom, kojim je sve zgorelo. Ober dvesto hiž više cirkva takaj množina žitka i vozne marhe je unišćil ogenj. Poljeg Nagybanje ležećega iz Kolto zvanoga mesta pišeju, da tamo juliuša 25. dneva za nekuliko vur dvadeset pet familiam se je pogorelo. Kvara ober šestdeset jezer korun céniju. Asekulerano je samo sedem hiz bilo.

Izgubleno.

Od čakovečke velike oštarije do Varaždina pelajućoj cesti zgublena je jedna zelene farbe sa V. S. slovami zaznamenovana kužnata novčarka, (bugjelariš). Pošten najdjenik dostojan prikaz dobije, ako nju kod ovih novinah izdateljnomu uredu preda.

Smrtna nesreća.

Puku je jedna najdragša zabava ringšpil. I pojavi se takaj ov svigdar koliko guderkrat sejme ili prošćenje imamo. Bedasta jedna zabava je ovo Na njoj sedeći omami se, hudo mu bude i vu dojdućoj priliki se ipak opet sedne nanjega, da se još bolje omami. Na porcinkulovo na čakovski sejem je takaj došel ringšpil, samo to je falinga da se žalost takaj pomešala med zabavu. Najmre tekućeg meseca 2. dneva Super Ivan varaždinski stanovnik, vu pijanim položaju, iz ringšpiela je dolh opal bil ali iz prevzetnosti dole je skočil, med čim na blizo tamo stojećega Novak Konrad zvanoga 7 ljet staroga dečeca je opal, kojemu od težkoga vudarca je glavu razbil, radi česa siromaško dete drugi dan iliti augustuša 3. dneva po noći ob 11 vuri je vumerlo. Iztragu sliši s'd zeznati, jeli iz nenadne nesreća, ili odnepremišlenosti tojest vu pijanim položaju iz hadjajućoj prevzetnosti postalo je žrtvom siromaško dete.

Drzovita razbojna napadnost.

Hingyes Jožef babszkaiski (Sremska-varmedijja) dobrostojeć gospodar tekućeg meseca 1. dneva sa noćnim brzim cugom je vu Čakovec bil došel, da augustuša tretjega na orsačkim sejmu rogovatu narhu kupi. Od železničkoga kolodvara ni po peškim putu, nego po orsačkim putu vzeme se vu varoš, jer poljeg njegovoga ustanovljenja još nikada ni bil vu Čakovcu i po takvim ni mu bil poznat vu Čakovce peljani put, nego da ne zabluđi, za pet pre dnjim idući ljudmi išel je polagano. Kad medjutim poljeg železne ceste stojećega mosta još nije dostigel med mostom i Hakl zvanom oštarijom pred njim idućih jeden se nazat obrne, iz zepa naprvo vzeme revolvera na prsa mu podrži i peneze potrebuje, nato prije neg bi mogel bil odgovora dati, ostali četiri su ga prijel na zemlju hitili i iz zepa po silnim načinom 1300 korun sa bugjelarišom vzeli i žnjim na hitroma dalje pobegli jesu. Dok je k sebi bil došel od nenadnosti, već tora, ni glasa ne bilo ljudem. Sad žandarstvo zavedava za zločincim.

Iz huszárskoga oficira vkanjlivce.

Iz Arada pišeju od nižesega, ni svagdanašnega ripećenja. Već od više ljet hodi po okolich i po tudjih zemljah jeden pogibeljni vkanjlivce Bottkói Sándor bivši kolozsvárski huszárski leitinant, Bottkói radi nedostojnoga oponašanja presiljen je bil ostaviti oficirskoga stališa predpetimi ljetmi prije toga; i od onoga vremena se sa vkanjlivostjom gori držal. Za ono vrême došel je gori vu Budapest kakti jeden gavalir i koj sebe za Rózsza Mialós zemelskoga gospona bil nazval. Vugodno oponašanje i izobraženost vrata su bila odprla njemu k nekoi odlični familiji. Na jednoj margitsigetski zabavi spoznal se je sa jednoga bogatoga budapeštanskoga fiskaliuša i vlastelina njegovom čerkom, koja se do konca bila zaljubila vu snažnoga mladiča, koj nije bil drugi nego Bottkói. Samo za peneze boleti su njega bili zubi. Da cilja svojega postigne, skoči sa pucom. Tak je bil računal, da onda bude povedal, da gdo je i otec presiljen bude njemu dati svoju kćerku. Nego zlo je računal. Pametni otec sa pomoćjom detektivnom preperečil je da zaljubljenost pogibelna postane i na brzoma odkrije vkanjlivca, na što i puca je takaj bila odstupila. Onda je na okolice bil odputoval iz soldačkoga oficira tobož sadašnji zemeljski pospon. Malo vremena se vu Aradu, Szegedu i Temesváru bil zdržaval. Svigde je vkanjlivo živel, nego tak pametno, da nisu ga bili moguči vloviti. Kad niti po okolich nije imal već sreće, otišel je vu Beč. Tamo kajkake vkanjlivosti načinil je. Skoro, da mu sreća ne posluži, da odjedne vdovice do 300 jezer korun nevkanil. Nego ovd se bil vkanil i vu Arad pobégne, gde su ga na zadnje prijeli.

Prepad oranica.

Velika strahovitost bila je ove dane vzorju poljeg Tisza vode ležećoj Magyar-Kanizsi. Vu zorju najmre počel se je gibati od ove strane Tise breg, i Barath János gospodar njegova oranica strahovitim štopotom prepadata je počela. Za nekuliko minut od pet metrov gliboko ležala je velika oranica, na kojoj još vkrižaki ležalo je žito. Okolo prepada pako pod jednom rezpukava sezemlja i za bojati se, da i na dalje bude takaj prepadala. Puk je vu velikoj straholi. Od ovog velikog prepada zrok još do sada neznanju.

Romanska kraljična vu životu pogibelji.

Maria romanska kraljična, kak iz Bukaresta pišeju, ove dane vu pogibeljnosti življenja se bila obračala. Kraljična vu juliušu iz Sinaje med brege je jahala, gde nju na brzoma bura bila dostigla. Od velike grmlavice se konj još vksplušil i sbrzimi koraki bežal prama dolini. Sprevoditelji su za njom jahali ali nikakvo pomoć nisu njoj mogli skazati, Kraljična mebjutim nije zgubila prisutnost duha, nego skoči dole iz prestrašenoga konja. Vu ovim času konj vu glublinu se zruši, gde smrtno rani sebe. Kraljična je samo neka malo oranjena.

Razbojnički krvoločnik vu kanalu.

Iz Temesvara telegrafiraju: Karlovszki Endre sedemnajst ljet star cipelarski detič sa svojom baltom napal je Prohaska Agneš vdovicu i svojega arendatora Bavariju Petra, da vmori i porobi nje. Vu spavanju ide nad nje i sa više vudarci rani takaj nje. Ranjena žena odide na dvor i na kriku pobegne napadnik. Cipelarski detič, videći da se nemre

skriti, pak skoči nater vu Běga zvani kanal, nego vu samoubojnim pokusu se bil vkanil, jerbo vu kanalu tak malo vode ima, da se ni bilo moguće vtopiti. Zatim se sam bil javil kod redarstva. Obodvojim žrtvam rane su smrtně

Vu dim spuščeni millijuni.

Čovek koma da bi mogel veruvati, kakova velika vrednost se vu dim spuščja, nego medjutim da duhansko ravateljstvo službeno izkazanost izdalo je od toga, tak ipak je istina. Po celim Magjarskim orsagu ovog tekućeg ljeta vu prvih petih mesecih najmre da vu maloj meri od lanšega ljeta manje bilo je potrošeno. Od tubaka prodano bilo je 17 jezer 60 kilogramov, lani pako 17 jezer 250 kilogramov. — Od svakojačkoga duhana 177 milijun 243 jezero kilogramov i 212 milijun 819 jezer 407 paklecov, lanskoga ljeta 189 milijun, 634 jezero 208 paklecov. Od svakojačkih cigarih do majuša zadnjega potrošeno je 216 milijun 990 jezer 62. 1903 ljeta pako bilo je potrošeno 200 milijun 715 jezer 775. daklje menje. Od svakojačkih cigaretinov spušeno je 580 milijun 90 jezer 395. prošastoga ljeta pako 520 milijun 208 jezer, 850. Za sve skup dobleno je bilo 42 milijun 359 jezer 143 korune i 38 fillerov. Lani pako 44 milijun 576 jezer 127 korun i 29 fillerov.

Žrtva kupanja.

Perčić Jožefa bekásdskoga stanovnika 11 ljet star Andraš i 9 ljet star Ignac zvana njegova detca tekućeg meseca 7. dneva poslje podne około dvjuh vur 5 komadov rogovale marhe gnali jesu na poleg Mure ležeću gmajnu, kamo sbrodom morali se jesu voziti prek Mure na levo stran, gde je bila — voda plitveša, tamo se kupati počeli jesu. Mlajši Ignac zvani je segurneši bil od svojega starešega brata pak se prama serdine Mure bil na putil. Ovdj ga je silna voda sobom bila zaniela i budući nikoga ni imalo blizo, koj bi mu na pomoć bil priskočil, pred svojega brata očigled vtopil se vu Mure glubini. Tekućeg meseca 9. dneva poljeg Muraszerdahelja prijel su van mrtvo njegovo telo, kad se na Gall Vendel muraszerdahelyskoga mlinara na melinsko kolo bilo zapetilo.

Krvoločni tuvaros.

Iz Kecskemeta telegrafiraju: Kurucz István poljodelavec vnedelju sa jednim kuhinjskim nožom prebol je svoju ženu zato, kajti žena radi grubianskoga postupanja ga ostavila i k-svojoj rodbini je otisla. Žene rana je smrtna. Napadnika su prijeli.

Prošnja.

K onih obćinah stanovnikom preko kojih obćinah državni put vodi. Zalavármegyeje kr. ug. državno graditeljstva uredništvo prosi, državnih putah susedske gospodare, da radi državnih medjah zabite stupe još vu tom slucaju takaj vu miru naj ostaviju, ako poljeg njihovoga mnenja načinjene medje na nje gleděć bi i škodljive bile. Sada načinjene medje najmre jesu samo privremenu i na ono slišiju, da k glavnim knjigam spadajuće mappe načiniti se budu mogle i da dotični sebe vu svojem imetku za škodljive iliti kvarne spoznani prigodom budu imali priliku sebe obraniti. Pred višešeg poglavarstvenog ovjerovljenja najmre mernikov jeden primer vu svakoj obćini: bude na videlo dani ovjerovljenja terminus pako strankam bude preglašeni i onda svaki obćinu priliku imal bude proti škodljivosti pomoć

si priskrbeti. Sada nabite stupe premiru vre zato je dobro postaviti, da stranke na videlo van detih mappah gori vzete medje spoznaju i tak presuditi mogli budu ono, da na mapi nema li na njihovom imetku škodljivih medjah zaznamenuvano.

Neposlusnosti konec.

Hius Jožef straže voditelj i Abola žandar ovoga meseca 5. dneve vu Legradu su četovali, med ostalemi ono takaj su bili pregledavali, da jeli ognjenim dužnostjom svaki zadosta vćinil je. Kod Zsumer Mihajla nikakvo od zakonov dužnost našli nisu i zato su ga bili na odgovor vzeli. Zsumer medjutim grubjanski počel biti sa žandari; «Van odovud žandarski psi! Meni ne zapovedajte!» Badava su Zsumera opominjali na poslušnost, on i dalje je grubjanski bil, dok Hius straže voditelj njega naprvo doknati naredbu ni odredil. Odegnali su njega vu obćinsku hižu, nego 72 ljet star Zsumer tamo je takaj podjednom grubjansćeval. Onda mu stražavoditelj iz javi, da ga zatvorili dade. Kad Zsumer to počuje na kanil je pobeći, neg Abola žandar mu puto prepereći. Stari človek sa ovima rećima, «pesji žandar sada vumreš» — k Aboli skoči i počne njega gutiti. Njegove bajonete špica ručne kosti dosegne, odonut pako gliboko vu golenice. Zsumer namah se sruši skupa. Taki su lećnika bili dozvali, koj njegove težke rane je svezal Sauer Jenő nagykanizsai namesnik još on dan je vu Legrad odputoval i iztragu je vodil.

Elektrićnoga kalauza žena.

Plaćuć došel je ove dane na redarstvo Takács Imre elektrićke železnice kalauz. Prituzil se je, da trideset jedno ljetu stara njegova žena sa kojom preko deset ljet vu blaženim zakonskim stalisu živel je, bez traga je izniknula. Vjutro, kad je on na svoj posel bil išel, žena još ljubezno pita njega: — Kada budeš došel danas dimo? Ob poldan već prazen je bil stan, žena je pobjegla i vu za sobom ostavljenim listu izjavi, da van ide sreću probat vu Ameriku. — Tak anda sama jedina otisla je vaša žena? pita njega redarski činovnik. — Ovo ravno neznam, nego tuliko znam, da svu moju opravu i pohižtvo je izprodala, na tuliko; da sada na prostom strozoku spavam. Redarski činovnik napiše protokola, nego tuvaruš za nekuliko vur opet se povrne knjemu, javi, da žena, koja je prosliraćinja bila kod Döry Antou barona, iz baronovoga stana je takaj iznosila do 700 korun vrednoga dugovanja i radi ovoga sada njega takaj hoćeju javiti za kradljivost. Redarstvo je sad sve povsud potraživanje podiglo, i odredilo je na Takács Imrija žene orsaćko iskanje.

Sto ljetno bilježenje od suse.

Vu Nagybánya varaškoj biblioteci jedno zanimljivo starinsku knjigu čuvaju, vu koju Kun Jožef zvani gospodar bilježil je od 1773. ljeta počemši njegove opažnje. — Od 1834. ljeta — piše knjiga — za pametiti si potrebno, da celo ljetu jako sušno je bilo i dešdj vu celom ljetu naj više ako na tri mahe je padal, silje u obće rodno i žmehko bilo je: kuruze samo po srednjem rodile jesu, da paće po višeših i slabi zemljah jalove su ostale. Gorice jako ljepo rodne bile jesu, na tuliko, da poljeg gornice na petdeset jezer veder kalkulerali jesu prir. da Oktobra 15. dneva vjutro med 7 i 8 vurum jeden izvanredni potres varaške stanovnike vu strah nagnul je na tuliko, da ljudi su oman. ili: velike zidine sve su spopucale,

vnogo dimnjakov je doli spoćapalo i to je trpelo sa velikim ropotanjem cele dve minute. Pred 100 ljetmi pako poslje 1804 Vu 1805. ljetu velika dragoga je nadvladala. Ovo piše od nje ova starinska knjiga: 1805. Vu ovom ljetu, tak velika dragoga je nadvladala, na koju se vezdašnji ljudi ne sećaju. Pšenice kebel je dvadeset četiri, kuruze pako šestnajst lorintov srebra koštalo. sa jednom rećjom svakomu dugovanju na naj višeši graduš stupila je cěna.

Z A B A V A.

Perzijski Šah.

Perzijski Šah, ili kak se on sam, a i njegovi perzijski ga nazivlju: «kralj kraljevah» podhadja i Europu te baš i godine 1902 bil u Europi. Dakako, da se puno pripovieda i piše o njegovom načinu življenja i o njegovih navadah, a i mnoge notice, anekdote i kauzerije se o njem po svih novinah onda spisavaju, pak jer su nekoje baš liepe hoću je onde pripoviedati. Za zabavu su baš tak shodne, kak svaka druga pripoviest, koju u tom listu za čitatelje pišem.

Šah anda ostaje posvuda, kud goder putuju, svojim navadam vieran. On se u jutro kasno diže iz postelje, onda diktira svojemu tajniku žifiranu depešu a pri tom već «nargileh» puši, napunjem najfinijim perzijskim duhanom sa nekoliko kaplicami opuma nakvašen. Ostali njegovi około njega si takodjer svi slobodno svoje lule zapuše i onda kade svi zajedno koj bolje taj bolje!

U jedan sat po poldan je njegov zajtrek — naravski, kad se je tekar około jedanaest satih iz postelje stal — a poslie zajtreka je «siesta», kratko driemanje, i to njegove ciele okolice. t. j. ministrov i dvorjanjov, jedini soldati garde su u to vrieme budni. Oni paze na šahove dragocienosti: kassete u kojih su njegovi milioni i dragocienosti, medju njimi i bajna «aigretta» za pokrivali glavu. Ošterjašovomu tresoru ove kolosalne dragocienosti nisu bile povierene, na nje pazi perzijska garda, a u ošterjašev tresor je šah dal samo diplomatska pisma spraviti, jer za nje tobož nije škoda.

Šah je takaj pjesnik; dakako, da nije «Poeta laureatus» kak je bil pokojni Jókai, ali on si utvara, da je pjesnik još nad Jókaija i Vörösmartyja, kakti njihov pjesnički kollega je sigurno o njih nekaj i ćul i sobom prispodoblal On na svojem putovanju ima sobom i svojega dvorskoga pjesnika, koj onda mora njegova pjesnićka diela izpravljati i ocienjivati.

Jedan krat na svojem putovanju, napisal je taj aziatski «kralj kraljevah» opet nekakovu poeziju skojem se je vrlo gizardal, akoprem nije ništ znamenovala. Pozove anda svog dvorskog pjesnika, da mu to mudro dielo ocieni. Kad pak je pjesnik to dielo pročital, na pitanje šahovo, bez straha je odgovoril: «Vašemu Veličanstvu na zapoved, makar da si i zlovolju Vašeg Veličanstva na glavu naprtim, ali istini za volju moram reći, da je ovo literalno dielo sve prije nego li poezija».

Dakako, da se je tim šah duboko uvriedjenim našel, što dvorski poeta njegovu poeziju nije priznal, kakti najbolju ovoga stolietja, ili barem izmed najboljih jednu, — to je onak u srditosti svojim strazarom

doviknul na dvorskog pjesnika pokazuč: »Ovoga osla odpelajte u štalu, pak metnite sieno pred njega!«

Šahova je to narav, da je nagel kak puškin prah, ali i hitro opet dobar, kak su to već svi nagli ljudi. Srdce ga je anda obišlo i prije spomenutu zapovied izreče. Ali srditost je samo nekoliko minutah trajala i već se je razkadelo. On svojega pjesnika pozove opet pred se te mu čteje opet svoje literarno dielo, ali ne ono prvo, već jedno drugo. Medjutim još nije ni do kraja pročitao, kad se mu pjesnik sa svog sedala stane i hoće oditi.

»Kamo idete?« — zapita ga šah.

»U štalu!« — odgovori dvorski pjesnik.

Sad se šah od srдца nasimje i svomu pošli odprosti, za njegovo odprto i istinito ocienjivanje.

Poznato je da je godine 1902. šah bil u Parizu, ali kraljevske prostorije u ošteriji »Elysée« nije mogel za stanovanje dobiti, jerbo su bile za ničkog amerikanskog posiednika zlatih rudah rezervirane imenom Walsch. A kak je do toga došlo, piše jedan parizki list: Mstr Walsch je vierni stanovnik ošterije Elysée. On je god 1900. dok je izložba bila onde kroz deve' miesecih stanoval sa ženom i diecom, a to tim laglje, što one godine nijedna krunjena glava nije Pariz posietila, pak su tako u ošteriji Elysée bile za stranjske vladare priredjene prostorije prazne. U to vrieme je Mr. Walsch u toj ošteriji izdao popriečno na tjeđen 25000 franka h. Kada se je u Wašington povrnuo, običal se je više krat u Pariz dojtii, ali je želel, da mu iste prostorije uvijek budu rezervirane. Izbilja je 2-a Julia došel, pak se je strašno srdil, da su njegove prostorije na niekog kinezskog princa bile iznajmljene, a njemu

su ponudili stan u drugom spratu. »Moji novci su toliko vriedni, koliko i oni kinezkih princevah«, — je rekel te je odmah odputoval u »Vichy«, a u drugi sprat, — je rekel — neka si sami idu.

Kad pak je poslie odhodka princovog došla naručba iz Teherana za iste prostorije za šaha, je direkcija hotela telegraphirala cielu stvar u Vichy, da su opet prostorije za šaha naručene; ali je od onud odmah došel lakonički odgovor: »Moji novci su toliko vriedni koliko kraljevskih! Ja hoću moj kvartir!« — I ovak je taj diel hotela kroz pet tjednih stal prazen, dok je Walsch iz Vichya došel, ali je on za to svejdno plačal četiri sto franka na dan za njega, makar je i prazen stal. I baš u to vrieme je šah došel u Pariz pak je onda na taj način ostal bez kraljevskog stana u Elyséeu.

Još je jedna liepa anekdota o šahu: On je najme, bivši u Parizu imal zubnu bol pak si je dal zubara dopeljati, za da mu bolečega zuba zpukne. Kad je zubar došel i svoje instrumente po stolu poredal, prestala je šahu zubna bol od samog straha pred instrumenti te si nije dal zuba zpuknuti, ali je velikom znatjeljnostju pregledaval te razne kleščice i šarafe, a na zadnje je zubara naputil, da njegovim nekojim offiocirom, koji takaj na zubnoj boli više krat trpe, neka boleće zube izpuče. Komaj da je šah svoju čoviekoljubivu želju izrazil, da zubar njegovu pratuju od zubne boli oslobodi, kad se je za njegovimi ledji jedan za drugim iz sobe van odsuljal tak, da je u sobi sam veliki vezir sa šahom i liječnikom ostal. Šah se na te srdačno nasimje, plati zubaru vizitu te ga odpusti.

Vriednost zarezca iliti komme (.)

U pisanju mnogi nepaze na interpunkciju, pak ju izpuščaju kakti tobož nepotriebnu stvar; ali selski sudec iz Žibrovca se je osviedočil, da komma u izreki nije baš mala stvar. A to pak je ovak došlo:

Nieki školski nadzornik je došel u Žibrovca k selskomu sudcu, pak ga je zamolil, da ga sprovadja u školu, gde bude inspekciju obavljat. Selski sudec je baš nekaj bil zle volje, pak dok se je išel u drugu sobu preobleći je zmrmlal: »Ja bi ipak rad znal, kaj ov osel opet hoće.« Nadzornik je imal dobro uho, pak je čul sudcevo mrmlanje, ali nije nikaj rekel već je počekal za to prikladni moment.

Kad su došli u školu te je učitelj diecu izpitaval, zazelel je nadzornik, da dieca pokažu svoj napredak u interpunkciji kod sastavljanja pismah.

»Mi nepitamo puno za komme, punkte i kak se već te sve malenkosti zovu«, — veli selski sudec zlovoljno — »nam je dosta, da si dieca zapisati znadu kaj im je potrebno.«

Nadzornik pozove jednoga dečeca k tabli pak mu diktira stavak: »Selski sudec žibrovečki veli, nadzornik je veliki osel.« — Dečec to napiše. Dobro! — A sada nadzornik dade u istom stavku interpunkciju na taj način promieniti, da je zarez iliti kommu dal postaviti odmah za riečju »žibrovečki« a drugu kommu je dal metnuo za riečju »nadzornik«. I sada je stavak ovak glasil: »Selski sudec žibrovečki, veli nadzornik, je veliki osel.«

Valjda je poslie toga selski sudac promienil svoje nazore i mnjenje o vriednosti interpunkcije. **Em. Kollay.**

Gubona árak. -- Ciena žitka.

1 m.-mazsa.	1 m.-cent	kor fill.
Buza	Pšenica	21.20—
Zab	Zob	13.60—
Rozs	Hrz	15.20—
Kukoricza uj	Kuruza nova	15.00—
kendermag	konopljeno seme	18.00—
Árpa	Ječmen	13.50—
Fehér bab uj	Grah heli	00.00—
Sárga „ „	„ žuti	16.50—
Vegyés „ „	„ zimešan	16.00—
Lenmag	Len	16.00—
Bükköny	Grahorka	15.00—
Tökmag	Koščice	22.00—

Szaniszló domasinecz lakosok elleni végrehajtási ügyében 26 kor. költségtöke, 8 K. 10 fill. eddigi és 11 K. f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai, kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróság területén fekvő következő ingallanok ugymint: a domasinecz 1267. szljkvben foglalt f 153. hrsz. 143. népsorsz. ház és udvar a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 800 korona, ugyanottani 1207. szljkv-ben foglalt f 285. hrsz. szántó 12 K., az 1207 szljkv-ben f 593. hrsz. szántó 59 K., a 873. szljkv-ben foglalt f 2355. hrsz. rét 359 K., a 964. szljkv-ben foglalt 1312. hrsz. szántó 296 K. a 499. szljkvben f. f 1045/c hrsz. szántó 119 K. és az 556. szljkv-ben f. f 1566. hrsz. szántó egészben 8 K. kikiáltási árban mint becsárban

az 1904. évi szeptember hó 16-án d. e. 10 óraker

Domasinecz községhezánál Dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjölté-vel megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a lenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1904. évi junius 27. 759

3394 tk. 904.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Furdí Imre domasinecz lakosnak Biber Ignác és Biber

Ágyes képviselők kerestetnek!

Szeszt

a legjobb likőrök, pálinkák mindenféle spiritusz és ecet készítéséhez felülmulhatatlan minőségben szállíthatók.

Nagy megtakarítást, mesés eredményt biztosítok.

Megbízható különleges receptek.

Árjegyzéket és prospectust ingyen küldök.

Dollak fülöp Károly

szeszgyára

Prága (Csehország).

Ágyes képviselők kerestetnek!

Csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy heti betétüzletágunk 156 hétre terjedő II csoportját f. hó 31-én léptetjük életbe.- Bővebb felvilágosítással szivesen szolgálunk. Csáktornya, 1904. augusztus 10.

Csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat.

756 2-3

Arverési hirdetés.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a »Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaság«-nak Nagykánizsán Golubics Vincze ismeretlen tartózkodású részére kirendelt ügygondnok Dr. Bród Tivadar ügyvéd nagykanizsai lakos elleni végrehajtási ügyében 200 korona tőke, ennek 1903. évi május hó 25. napjától járó 7% kamatai 65 K. 60 fill. eddigi és 18 K. 45 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. lörvényszék a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő következő ingatlanok, ugymint: a kotori 4065. sz. ltkvben foglalt 4271. hrsz. rét egészben 46 K., ugyanazon szlkvben foglaltak u. m. 4278 hrsz. a. 68 korona, 4115/b. hrsz. a. 56 K., 10742 hrsz. a. rétek 30 kor. és a kotori 347. sz. ltkvben foglalt l. 403/b. hrsz. 298. népsorz. a. ház, udvar, és kert a vhajt. lörv. 155. és 156. §-ai alapján egészben 429 K. kikiáltási árban mint becsárban

1904. évi szeptember hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Kotor községhezánál Dr. Tripammer Rezső nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjölttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10-%a bánatpénz fejében leteendő.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Perlakon, 1904. június 29. 752

579 sz. 1904.

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság

1904. évi Sp. II 215/12 számú végzése következtében Dr. Hidvégi Miksa csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Forszter János szentpéteri lakos javára Szabó József martinusovechegyi lakos ellen 262 K. 50 fill. s jár. erejéig 1904. évi május hó 30-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 690 K. becsült egy szőlőprés, 1 sertésöl, 1 kukoriczakas, 1 tehén, 1 üsző, 5 malacz, 2 üres hordó és szobabutor nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1904. évi V. 242/5. sz. végzése

folytán 262 kor. 50 fill. tőkekövetelés ennek 1903. évi marcius hó 25. napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 46 K. 50 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Martinusovechegyen alperes lakásán leendő eszközlésére

1904. évi augusztus hó 25. napjának d. u. 3 óraig határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsarol alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyan, 1904. évi aug. 10. 760

Gyümölcs és szőlő sajtók,

«HERCULES» folytonosan ható kétfős emeltyű szerkezettel és nyomóerő szabályzóval a legmagasabb munkaképesség biztosítva.

Hydraulikus sajtók különösen magas nyomás és nagy munkaképesség ellátására

Szőlő és gyümölcshúzó és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek fekvően és kocsira szerelve.

Lé-sajtólók és a gyümölcslé készítésére szolgáló bogymorzsolók. Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalásra, gyümölcs-vágó és hámozó gépek legújabb szerkezetű szabad. önműködő „Syphonia” permetező, hordozhatóan és kocsira szerelve a szőlők és fák permetezésére, a szegecs és tormács, valamint a vértető kiirtására: **szőlőléké** gyártatnak és szállítatnak jólállás mellett a legjobb kivitelben.

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyárai, vasöntődéje és ekegyára által

743 4-12

BÉCS, II. Taborstrase 71.

Kitüntetve 500 arany, ezüst éremmel stb

Részletes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Képviselők és viszontárúsítók kerestetnek.

FIUME-AMERIKAI

hajójárat.

A magy. kir. kormány felügyelete alatt álló
FIUME-NEWYORKI VONALON

szeptember 1-én indul

A „PANNONIA“ hajó.

Menetdíj Fiumétól-Newyorkig a III. osztályban, bőséges és rendes ellátással együtt

120 korona.

Bővebb felvilágosítást nyújt, valamint hajójegyeket kiad

ORBÁN IGNÁCZ,

kivándorlási meghatalmazott Vas- és Zalamegye területére

Szentgotthárdon.

Fiume-amerikansko

ladjatečaj.

Pod. kr. ug. vlada prigled stoječu na
FIUME-NEWYORSKI LINII

1-ga septembra polazi

„PANNONIA“ zvana ladja

Hodanje čiena je od Fiume do Newyorka
vu III. razredu, obilnom i redovitom
obskrboom skupa

120 kurun.

Obilneše razjašnjenje pruži, i ladnekarte
vun daje

ORBÁN IGNÁCZ,

vunputujuči punomoćnik na područje
Vas- i Zalavarmegjije

Vu Szentgotthardu.